

[Svend Haugaard.]

en meget dårlig bolig- og hygiejnestandard. Så ville man have lidt mere respekt for den forargelse, der her er kommet til udtryk.

Jeg skal ikke deltage i den almindelige debat om de spørgsmål, der ellers har været fremme — jeg er helt enig med mit partis ordfører, fru Grethe Philip, i de synspunkter, der er blevet fremført — men fru Inge Krogh førte mit navn frem i forbindelse med et udvalg og sagde, at man ikke ville være i stand til at komme igennem med den saneringsplan, som nu var fremme og lå i finansudvalget. Jeg vil gerne hertil sige, at det ved fru Inge Krogh vist ikke noget om, men det er muligt, at vi andre ved lidt om det.

Den tidligere forsvarsminister var fremme med en udtalelse til finansudvalget gående ud på, at det ville koste 19 mill. kr. at sætte det i en sådan stand, at det kunne forsvares at bebo området. Vi har gennemgået bygningerne og fundet ud af, at vi kan sætte de 19 mill. kr. ned til 460.000 kr. Det er dog en ganske pæn ændring, og så kan vi endda opretholde stort set alle bygningerne. Vi mener, efter at det er gennemgået med brandmyndigheder, sundhedsmyndigheder osv. og vi har fået deres sanktion af den plan, der er fremlagt, at det her skulle være holdbart. Det er endda sådan, at brandmyndighederne, når man ser bort fra nogle ganske enkelte særlig farlige bygninger, har sagt: gid det øvrige København så sådan ud!

Det er lidt ejendommeligt, at man så ikke fra de meget forargedes side for en enkelt gangs skyld går ud og kigger lidt på det øvrige København. Så kunne vi måske diskutere lidt mere sagligt om brandfare og forskelligt andet.

Vi mener, det er rigtigt at gennemføre denne plan. Vi mener, at det kan gennemføres for i hvert tilfælde det beløb, der er afsat til det. Jeg tror endda, det kan gøres lidt billigere, men vi ville være på den sikre side. Der er kloakpumper, hegn og forskelligt andet taget med ind i billedet også, og jeg tror, det ville være særdeles sundt, jeg tror, det ville have en psykologisk god virkning, om det blev gennemført ved frivillig arbejdskraft fra beboerne derude og kun med støtte til materialer.

Det er heller ikke rigtigt, at det vil være

spildt, fordi det hele hurtigt skal rives ned. En meget stor del af bygningerne skal fortsat bestå. Det er fredede bygninger, og disse fredede bygninger skal da i hvert tilfælde fortsat blive derude. Tagistandsættelse, vinduesistandsættelse og meget, meget andet er særdeles nyttigt, også med henblik på den varige tilstand.

Derfor må jeg sige, at de påstande, der har været fremme her, er ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold, og det vil være rigtigt, om man, skal vi sige lidt mere sagligt, diskuterer disse tekniske ting.

Forsvarsministeren (*Orla Møller*):

Jeg har først nogle bemærkninger til nogle af de ordførertaler, der er holdt, derefter et par mere generelle bemærkninger og endelig vores stilling til den foreslåede motiverede dagsorden.

Hr. Tastesen var den, der først satte streg under de sociale problemer, der er i forbindelse med Christiania og i særlig grad i forbindelse med mange af de forhold, som beboerne har haft at slås med, også før de kom til Christiania, og det er ikke en sag, man uden videre kan tage let på. Der er ingen, der med bare nogenlunde social bevidsthed er i stand til blankt at affeje alle disse problemer.

Hr. Arne Christiansen mente, at det fremsatte forslag til folketingsbeslutning måske kunne få regeringen til at intensivere arbejdet på at få bragt Christiania til ophør. Jeg havde lyst til at sige, at i den henseende er det forslag komplet overflødigt. Der har fra starten været lagt en fast plan for de 3 år, og den bliver fulgt, og selvfølgelig bliver der også foretaget det nødvendige i så henseende.

Jeg skal lade være med at være så afvisende over for hr. Arne Christiansen, som jeg måske et øjeblik kunne være fristet til, ved at sige, at jeg vil følge nøjagtig samme linje, som min forgænger gjorde i forhold til Christianiaudvalg og alle andre udvalg. Så vil der nemlig ikke ske så forfærdelig meget.

Hr. Erlendsson talte om den synkende retsbevidsthed og gav umiddelbart derefter et helt eklatant eksempel på, hvor forvirret retsbevidstheden kan være. Hvis man overhovedet kan få sig selv til at tro, at det skulle være muligt at rejse anklage over for de kunstnere, der har arbejdet med en ny